

کارگران جهان متحد شوید

شمار ۹۱ ۳ بولی ۲۰۰۷ ۱۲ تیر ۱۳۸۶

مبارزه و هشیاری با دسیسه های رژیم جمهوری اسلامی و امپریالیست ها

جنبش کارگری ایران در سالهای اخیر علیرغم تمامی فشارها و موج روزافزون اختناق رژیم جمهوری اسلامی، اوجگیری چشم گیری در بر داشته است و درزمینه های گوناگون سردمداران جمهوری اسلامی را به زیر ضربه ی کوبنده ی خود گرفته است. از جمله خواسته های برحق این جنبش، تشکل های مستقل کارگری بوده که بخش عظیمی از کارگران به دفاع از این حق اولیه و انسانی خود برخاسته اند.

تشکیل سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه ضربه ایست برحکومت ضد انسانی اسلامی، که جانبداری وسیع افسارگوناگون جامعه در ایران از جمله کارگران سایر بخشهای صنعتی، اقتصادی، همچنین حمایت جنبش های دانشجویان، زنان، معلمین، و... و حمایت تشکلات کارگری مستقل بین المللی را از این سندیکا بدنبال داشته است.

رژیم جمهوری اسلامی بمنظور جلوگیری از فعالیت این سندیکا به انواع دسیسه ها، فشار، دستگیری، اخراج، زندان، شکنجه و... توسل جست، لیک نتوانست از مبارزه بحق این کارگران در ایجاد سندیکای مستقل خود جلوگیری کند. ما همواره از این حرکت مستقل کارگری به دفاع برخاسته و هرگونه فشار حکومتی، دستگیری، زندانی و اخراج کارگران را

محکوم نموده ایم و همچنان به این وظیفه مبارزاتی خود ادامه خواهیم داد.

دفاع ما از رهبران و مبارزان کارگری تنها به معنای دفاع از فرد یا افراد مشخصی نبوده نیست بلکه این دفاع بمعنای پشتیبانی از حقوق حقه کلیت جنبش کارگری و آزادی بدون قید و شرط کلیه ی رهبران و مبارزان کارگری این جنبش بوده و میباید.

در پی مبارزات وسیع کارگران میهن ما از جمله " شورای همکاری تشکل ها و فعالین کارگری " و بویژه سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه و همچنین اوج گیری مبارزات دانشجویی، زنان، معلمین و... تاثیر گذاری و جانبداری این جنبشها از مبارزات کارگران و همچنین فشارهای ایرانیان مبارز در خارج از کشور و تشکلات بین المللی کارگری، رژیم جمهوری اسلامی مجبور گردید، درچندی پیش به نماینده واقعی شرکت واحد اتوبوسرانی بمنظور شرکت در کنگره فدراسیون حمل و نقل که در لندن برگزار گردید، اجازه خروج از کشور بدهد و بدین ترتیب آقای منصور اسالو توانست در این مجمع بین المللی کارگری شرکت کرده و خواست های کارگران حمل و نقل ایران را بگوش مجمع بین المللی کارگری برساند. این یک موفقیت نسبی برای جنبش کارگری ایران در مبارزه ضد حکومتی آن و در راه احقاق حقوق اولیه و سندیکائی آن است. به کوشیم با تشدید مبارزات خود، فشار بررژیم اسلامی را

افزایش داده و آنرا مجبور به باز هم عقب نشینی بیشتر در

برابر جنبش کارگری و سایر جنبش های اجتماعی و ادار نمائیم.

ناگفته روشن است که رژیم اسلامی خواهد کوشید از این اجازه خروج به نماینده شرکت واحد اتوبوسرانی سوء استفاده هائی به نفع منافع ارتجاعی خود بکند، از جمله خواهد کوشید در سطح میهن و به مجامع بین المللی وانمود سازد که گویا به اصول دموکراسی پایبند میباشد، بطوری که حتی حاضر است به نماینده شرکت واحد با وجود محکومیت زندان، اجازه خروج از کشور بدهد. لیکن روشن است که اوجگیری جنبش کارگری و فشار روزافزون دیگر جنبشهای اجتماعی در ایران، حکومت اسلامی را مجبور به چنین عقب نشینی نموده است. حکومتی که هیچگونه بوئی از دموکراسی نبرده است و درمنطق او فقط زور و خفقان اسلامی معنا و مفهومی واقعی دارد، بدون فشار مردمی و اجتماعی گامی به عقب برنخواهد داشت.

حکومت اسلامی و کلیه ی امپریالیست ها خواهند کوشید از این رویداد سوء استفاده های بیشتری نموده و با توسل به دسیسه های گوناگون به ایجاد احساس بد بینی و عدم اعتماد در جنبش کارگری دامن بزنند تا از این طریق قادر گردند جنبش کارگری را از درون به تشتت، ناتوانی و ناامیدی بکشانند. وظیفه ما و هر مبارز اجتماعی بخصوص مبارزان کارگری است که با دسیسه های رژیم اسلامی

و امپریالیست ها نیز به مبارزه برخیزیم و از هرگونه سوء استفاده حکومتی و تفرقه اندازی جلوگیری نمائیم .

بکوشیم با افشای بیشتر دسیسه های حکومتی و افزایش فشارمبارزاتی به اوج گیری والاتر جنبش کارگری و دستیابی به حقوق حقه آن یاری رسانیم .

۲/۷/۲۰۰۷ = ۱۱/۴/۱۳۸۵

با هشیاری بیشتر در مبارزه بادیسیس جمهوری اسلامی و امپریالیست ها !

سرنگون باد نظام سرمایه داری

برقرار باد نظام کارگری

کانون همبستگی با کارگران ایران -

کلن

کانون همبستگی با جنبش کارگری ایران

- هانوفر

نماینده کارگران تعلیقی شرکت واحد

رسانه ها در انعکاس

اخبار کارگری با مرزهای

مصنوعی رو به رو هستند

تهران- خبرگزاری کار ایران
نماینده کارگران تعلیقی شرکت واحد
گفت: با توجه به جمعیت ۲۰ میلیون نفری طبقه کارگر در ایران، سهم پوشش اخبار کار و اشتغال در رسانه ها و وسایل ارتباط جمعی کشور ناچیز است.

به گزارش خبرنگار گروه کارگری ایلنا، ابراهیم مددی افزود: از آنجا که عصر حاضر به نام عصر رسانه ها و ارتباطات و اطلاعات نامگذاری شده است، شایسته

نیست رسانه ها و وسایل ارتباط جمعی ایران برای پوشش و انعکاس مسایل و خواسته های طبقه اکثریت مزد بگیر و کارگر، با مشکل مرزهای مصنوعی روبه رو باشند.

این فعال کارگری در تشریح مرزهای مصنوعی که مانع انعکاس اخبار

کارگری در ایران می شود، گفت: هر چند در چند سال اخیر برخی رسانه ها

مانند خبرگزاری کار ایران توانسته بر خلاف میل برخی صاحبان قدرت از این

مرزها عبور کند، اما با توجه به انبوه مشکلات قشر فراگیر کارگران در ایران

و احتمال سرریز شدن، باید این محدودیتهای ساختگی برچیده شود .

مددی با بیان اینکه آزادی رسانه ها در انعکاس اخبار، بخشی از رعایت حقوق

شهروندی و کرامت انسانی است، گفت: طبق قوانین داخلی و بر اساس مقاله

نامه های جهانی، رییس جمهور به عنوان عالی ترین مقام اجرایی کشور

هنگامی که در پیشگاه مردم به قانون اساسی سوگند می خورد، موظف به

تحقق خواسته ها و مشکلات جامعه کارگری می شود و چنانچه وی یا از

بین اعضای کابینه وی، اشخاصی مانع تحقق خواسته های کارگران و یا مطرح

شدن آن در مطبوعات شود، به عنوان متخلف قانون، باید پیگرد دستگاه

قضایی قرار گیرند.

مطلبی کوتاه در رابطه با

حمایت دانشجویان چپ از

کارگران زندانی

اخیرا دانشجویان چپ و سوسیالیست در ایران با اجرای یک طرح به جا و به

موقع، به حمایت از کارگران زندانی برخاسته اند. این دانشجویان با اجرای طرح قراردادن صنوق های جمع آوری کمک مالی برای کارگران زندانی و

همچنین پخش بروشورهای این طرح در دانشگاه تهران فعالیت خود را شروع

کردند که این نوع فعالیت روز به روز گسترش میابد و در سطح وسیعی در

دانشگاههای مختلف در تهران به اجرا در می آید. حتی عده ایی از دانشجویان چپ

دانشگاه کویین مری لندن (A group of left student at Queen Mary

university of London) در اطلاعیه ایی به پشتیبانی از حمایت

دانشجویان چپ از کارگران زندانی برخاسته اند و طرح مشابهی را روز

دوشنبه ۱۱ ژوئن در دانشگاه کویین مری لندن (Queen Mary) اجرا میکنند.

حمایت دانشجویان چپ از کارگران و طرح آنها فقط جنبه مالی آن نیست، این

طرح به خودی خود نشان از پیوند طبقاتی این جنبش با جنبش کارگری

است. بطور مشخص دانشجویان چپ به عنوان نسل جدیدی از فعالان چپی که

سرکوبگران آن را منقرض شده فرض میکردند و بر خلاف خیال لیبرالها

که در تضاد با سوسیالیسم، برای پیروزی نئولیبرالیسم تلاش میکنند، اینبار

دانشجویان چپ با پرچم " یا سوسیالیسم یا بربریت " به میدان آمدند، با لیبرالیسم

جدل و مقابله نظری میکنند و خواب شیرین لیبرالها را به کابوس وحشتناک

تبدیل کرده اند و عملا نشان میدهند که رمز پیروزی و به میدان آمدن

سوسیالیسم، تنها در گرو ایجاد تشکلهای

وده ایی طبقاتی کارگری و اتحاد جنبش

دانشجویی و سایر جنبشهای آزادیخواه و برابری طلب با جنبش کارگری میسر است.

دانشجویان چپ اگر چه با مشکلات زیادی روبه رو هستند و امکاناتی را که دیگر طیف های درون جنبش دانشجوییدخالیت حد اکثری

ی در اختیار دارند را دارا نیستند، اما با همت و تلاش و تقبل سختی های زیادی به جنگ با نیروهای سرکوبگر و دیگر گرایشات درون جنبش دانشجویی رفته اند و نشان دادند که در اتحاد با جنبش سوسیالیستی کارگری میتوان هست آوردهای ارزشمند و غیر قابل باز پس گیری ایی را صاحب شد. طرح صندوق کمک مالی، گامی مثبت و ارزشمند در جهت اتحاد و همبستگی با جنبش کارگری است. از این طرح و طرحهای دیگری در جهت همبستگی با جنبش کارگری و ایجاد تحرک برای ساختن تشکلهای مستقل کارگری باید پشتیبانی کرد.

صدیق اسماعیل

شرکت نساجی سبلان کارگران را فریب داده است.

نساجی سبلان با درج آگهی پر از وعده و وعید مبنی بر جذب و استخدام کارگر فنی با برگزاری امتحان و آزمایشات فنی ۲۰۰ نفر از جوانان اردبیل را گزینش کرده و پس از گرفتن سوء پیشینه و طی کردن مراحل اداری آنها را به کارهای خدماتی و غیر فنی گمارده است. این ۲۰۰ نفر به امید اشتغال به کار فنی و استخدام رسمی هر کدام روی همرفته

بیش از ۲۰۰۰۰۰۰ ریال هزینه کردند و بیشتر آنها از کار های قبلی که موقت بود بامید استخدام رسمی دست کشیده اند که حالا دیگر امکان برگشت ندارند. ودچار سردرگمی شده اند.

۱/۴/۱۳۸۶

تجمع کارگران کارخانه قند "شازند"

کارگران کارخانه قند "شازند" در استان مرکزی روز چهارشنبه ۶ تیرماه ضمن خودداری از حضور در محل کار در مقابل پارک سوم خرداد این شهر تجمع کرده و خواستار رسیدگی به مشکلاتشان شدند.

تامین امنیت شغلی، پرداخت بن کارگری، بیمه کامل، حق شیفت و نوبت، حق غذا و مسکن، ارائه فیش حقوقی و اضافه کاری بر اساس قانون کار از جمله خواستههای کارگران معترض کارخانه قند شازند اعلام شدند.

بنا به گفته کارگران معترض کارخانه مذکور، کارفرمایان این واحد در واکنش به اعتراضات آنان، کارگران را به اخراج تهدید کرده اند.

فساد و رشوه خواری، پدیده جاری در نظام سرمایه داری

فریده ثابتی ماه مه ۲۰۰۷

در هفته گذشته پرونده دو رشوه خواری بزرگ دیگر دست اندرکاران سرمایه گشوده شد مسلما در این کار مبارزه سرمایه داری با این پدیده عامل این کار نبود، زیرا فساد با سرمایه داری به طور سرشتی آمیخته است. از همان گام اول که با دروغ معامله در

شرایط برابر دو عامل خریدار و فروشنده، کارگر به دلیل مناسبات حاکم مجبور می شود به عنوان یک مالک، نیروی کارش یعنی تنها دارائی اش را به عنوان کالا به خریدار یعنی سرمایه دار به قیمت بازار این کالا نه ارزش واقعی آن بفروشد، فساد آغاز می شود و در دایره ای بی نهایت از راس هرم قدرت سرمایه تا به پایین در جامعه گسترش می یابد. معمولا در مبارزه با فساد مهره های کوچک در خطر قرار دارند مثلا در برابر مافیای مواد مخدر که در سطح جهانی و قاره ای فعال است، معتادی که تنها برای تامین مواد خود پادوی دیگران در توزیع می شود دستگیر و به زندان و اعدام محکوم می شود. یا در برابر مافیای تجارت سکس که سالانه بیش از نیم میلیون زن و بچه را ترافیک می کند، قرعه قطع فساد به نامه عاطفه ۱۶ ساله اصابت می کند. در مبارزه با دزدی انگشت نان دزد قطع می شود و الا آخر. اما گاه گذاری مساله رقابت و اختلافات بین سرمایه داران و وابستگان شان سبب می شود که چنین پرونده هایی هم رو شود اما آن قدر آن را کش می دهند و زیر و رو می کنند که گاه در آخر مجبور به عذرخواهی از طرف مربوطه می شوند. یا مساله به عنوان یک کار اشتباه رفع و رجوع می شود.

مورد اول پرونده رشوه خواری در کنسرن زیمنس است که در گستره ای بزرگ از ساختن وسایل خانگی کوچک تا نیروگاه اتمی و وسایل نظامی مشغول به فعالیت است. کنسرن زیمنس با ۴۷۵ هزار نفر کارکن و مبلغ ۸۰ میلیارد فروش یکی از بزرگترین کنسرن های آلمان است که در نقاط مختلف اروپا و جهان شعبه دارد.

جریان برملا شدن رشوه خواری در زیمنس از سال ۲۰۰۰ آغاز شد اما در پاییز ۲۰۰۶ به صورت علنی در آمد. در نوامبر ۲۰۰۶ در شعبه سوئیس مساله رشوه خواری و صندوق سیاه در رابطه با دو مدیر شرکت برملا شد که دادستان آن را در آغاز ۲۰ میلیون یورو اعلام کرد اما مدتی بعد در همین ماه مبلغ به ۲۰۰ میلیون یورو تغییر کرد و توماس کنزویندت رئیس قبلی شرکت دستگیر شد. بعد مساله رشوه خواری در فروش وسایل نظامی به حکومت صدام حسین برملا شد و دادگاه اتحادیه اروپا، زیمنس را به پرداخت ۴۱۹ میلیون یورو جریمه محکوم کرد. در فوریه ۲۰۰۷ رشوه خواری جدیدی برملا شد و ویلهلم شلسکی مشاور زیمنس که مدت ۱۲ سال در این پست خدمت کرده بود دستگیر شد که در رابطه با او شک بر ۳۰ میلیون رشوه خواری وجود دارد. سپس فلدمایر نماینده مرکزی

شرکت دستگیر شد. آن گاه نوبت به مدیریت زیمنس کلاوس کلاینفلد در معامله با شرکت انرژی ایتالیایی Enel برای خرید دو توربین بزرگ برق به قیمت ۴۵۰ میلیون یورو آن طور که می گویند مبلغ ناچیزی معادل ۶ میلیون یورو رشوه دریافت کرد! و معامله منعقد شد. علاوه بر آن فروش کالا به طور سیاه که برمبنای آن لیست کالا برای دادن مالیات به دولت منظور نمی شود نیز مطرح است که دادگاه در این مورد بر پرداخت ۳۸ میلیون به صندوق دولت حکم داد اما مقدار واقعی آن پوشیده است.

اما در همین سال ها که مدیران مشغول رشوه خواری میلیونی بودند بر کارگران زیمنس چه می گذشت. در اکتبر ۲۰۰۴ اتحادیه متال در بستن قرار داد جدید تعرفه کاری با شرکت زیمنس جهت تضمین کار تا مدتی محدود، کاراضافی بدون مزد را برای کارگران پذیرفت و هم چنین توافق کرد که دریافتی های سالانه کارگران در رابطه با عیدی سال نو و حقوقی ایام مرخصی کاهش یابد. در ژوئیه ۲۰۰۶ تعداد ۳۰۰۰ نفر از کارگران زیمنس که بعضی ۳۰ سال در شرکت کار کرده بودند و در این زمان در شرکت دختر زیمنس یعنی شرکت موبایل

بنکو مشغول به کار بودند، کار خود را از دست دادند. این کارگران برای مدت ۲ سال نیز با کار کامل تنها ۸۰٪ حقوق خود را دریافت می کردند. زیمنس هیچ حمایتی از آن ها نکرد و تنها حاضر شد مبلغی به بنکو برای ادامه کار کمک کند که آن ها نپذیرفتند. البته اتحادیه نیز پادرمیانی کرد و پیشنهاد داد که کارگران ساعتی را باز بدون مزد کار خواهند کرد به شرطی که کار ادامه یابد اما موفق نشد! در همین سال با حادثه ای در قطار سریع السیر ساخت زیمنس ۲۳ نفر جان خود را از دست دادند. مدیران شرکت با تاسف کار خود را اشتباه اعلام کردند!!!

مورد دوم که بسیار تازه است مربوط به پاول ولفورتیز یکی از دوستان بسیار نزدیک جرج بوش ریاست جمهوری آمریکا است. وی کار خود را به عنوان ریاست بانک جهانی در سال ۲۰۰۵ با شعار مبارزه با فساد اداری و مالی آغاز کرد. از آن چه که او در این دو سال انجام داد تنها این مساله رو شده است که وی برای دوست دختر خود که در بخش ارتباطات بانگ جهانی مشغول به کار است حقوق ماهانه ای بیش از حقوق وزیر خارجه آمریکا مقرر کرده بود. او نیز اعلام کرده است که این کارش اشتباه بود!! چه کسی این پول ها را می پردازد؟ بیشک کشورهای مقروض جهان با حذف سوبسیدها و تخریب بنیاد های اجتماعی کشورهایشان